

РЕШЕНИЕ

№ 1725

гр. Варна, 18.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III А СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Даниела Ил. Писарова

Членове: Светлана Тодорова
Диана К. Стоянова

при участието на секретаря Христина Здр. Атанасова
като разгледа докладваното от Диана К. Стоянова Въззивно гражданско дело
№ 20213100501797 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК, образувано е по въззивна жалба вх. №279665/23.03.2021г. от „ОЗК Застраховане“ АД, ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Света София“ № 7 срещу решение № 260345/08.02.2021г., постановено по гр.дело №4301/2020г. на Варненския районен съд, с което е осъден въззивникът да заплати на СВ. СТ. Х., ЕГН *****, с адрес: гр. Варна, ул. „*****“ №13 сумата от 70.00 лева, частичен иск от претенция в пълен размер на 72.98 лева, представляваща обезщетение за забава върху главницата от 9071.10 лева, застрахователно обезщетение, начислено за периода от 31.05.2018г. до 28.06.2018г. и сумата от 70.00 лева, частичен иск от претенция в пълен размер на 73.52 лева, представляваща обезщетение за забава върху главницата от 5889.28 лева, застрахователно обезщетение, начислено за периода от 29.06.2018г. до 12.08.2018 г.

В жалбата е изложено становище за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното решение. Поддържа се изложеното в отговора, че ответникът не е изпадал в забава за заплащане на застрахователното обезщетение, поради това, че не е предоставил уведомление за deregистрация на увредения автомобил при тотална щета. Посочва се едва към 18.07.2019г. с влизане в сила на решение №683/18.07.2019г. по възз. търг. дело №616/2019г. е прието за установено със сила на присъдено нещо между страните, че по отношение на процесния автомобил е налице тотална щета по смисъла на чл.390 от КЗ. Към

този момент е била отменена разпоредбата на чл.18, ал.2, т.1 от Наредба №I-45/24.03.2000г. Въпреки това застрахователят е изпратил уведомително писмо до КАТ досежно тоталната щета, макар и лекият автомобил на ищцата да е бил изцяло възстановен. Към настоящия момент регистрацията на автомобила не е прекратена, поради което не е налице хипотезата на забава за заплащане на застрахователно обезщетение по смисъла на чл.390 от КЗ.

По изложените съображения въззивникът моли съдът да постанови решение, с което да отмени първоинстанционното такова и да постанови друго за отхвърляне на предявения иск.

В срока по чл.263, ал.2 от ГПК е постъпил отговор от насрещната страна по жалбата СВ. СТ. Х., в който оспорва подадената въззивна жалба и застъпва становище, че постановеното съдебно решение е правилно и законосъобразно. Развити са подробни правни доводи за приложението на чл.405 и чл.390 от КЗ. Посочва се, че след като сам застрахователят е отказал към момента на уведомяването си да признае щетата за тотална, не е издал удостоверение за deregистрация, сам се е поставил в забава по отношение на плащането на застрахователното обезщетение. След като автомобилът е отремонтиран, то не съществува задължение за представяне на удостоверение за прекратяване на регистрацията.

По изложените съображения моли съдът да постанови решение, с което да потвърди първоинстанционното такова.

В съдебно заседание въззивникът редовно призован чрез процесуалния си представител поддържа подадената жалба, въззиваемата страна, също редовно призована, оспорва жалба. Молят за присъждане на разноски съобразно изходът от спора.

Съдът намира производството за редовно и допустимо, тъй като подадената въззивна жалба е депозирана от надлежна страна, в срока за обжалване на решението и при спазване на останалите изисквания за редовност.

Съдът е бил сезиран с частични искове с правно основание чл.497 от КЗ, вр. чл.86, ал.1 от ЗЗД от СВ. СТ. Х. срещу „ОЗК Застраховане“ АД да бъде осъден ответникът да заплати сумата от 70.00 лева, частичен иск от претенция в пълен размер на 72.98 лева, представляваща обезщетение за забава върху главницата от 9071.10 лева, застрахователно обезщетение, начислено за периода от 31.05.2018г. до 28.06.2018г. и сумата от 70.00 лева, частичен иск от претенция в пълен размер на 73.52 лева, представляваща обезщетение за забава върху главницата от 5889.28 лева, застрахователно обезщетение, начислено за периода от 29.06.2018г. до 12.08.2018г.

В исковата молба се твърди между ищецът и ответникът „ОЗК Застраховане“ АД бил сключен договор за застраховка “Каско“ по застрахователна полица №002009020180084 със срок на действие от 21.02.2018г. по отношение на лек автомобил л.а.“Субаро Форестер“, собственост на ищеца.

Излага се, че на 04.05.2018г. в гр. Варна, на спирка „Дженевара“ е настъпило ПТП, при което ищцата Х., управляваща застрахования автомобил се е блъснала в движещ се пред нея автомобил, поради пресичане на момиче пешеходец пред него.

В следствие на ПТП на лекия автомобил л.а.“Субаро Форестер“, били причинени щети, за чието поправяне е необходима сумата от 9071.10 лева.

След настъпване на застрахователното събитие ищецът уведомил застрахователя. На 08.05.2018г. служител на ответника е направил оглед на автомобила, изготвил е снимков материал и съставил опис техническа експертиза по щета №0020-090-0693/2018г. На 09.05.2018г. бил извършен и допълнителен оглед на лекия автомобил.

По така заведената щета застрахователят определил и заплатил обезщетение в размер на 3181.82лв. на 28.06.2018г., която била крайно недостатъчна за отремонтване на застрахования автомобил.

Ищцата предявил иск с правно основание чл.405 от КЗ за заплащане на застрахователното обезщетение, като с влязло в сила решение №402/04.02.2019г. по гр. дело №12218/2018г. по описа на ВРС ответникът е осъден да заплати сумата в размер на 5889.28лв., ведно със законната лихва върху главницата считано от датата на завеждане на исковата молба – 13.08.2018г. до окончателното ѝ изплащане.

Твърди се, че съгласно нормата на чл.497 от КЗ застрахователят дължи законна лихва върху размера на застрахователното обезщетение, ако не го е определил и изплатил в срок след изтичането на 15 работни дни от представянето на всички доказателства. В случая на 09.05.2015г. е извършен допълнителен оглед на лекия автомобил, ответникът не и искал допълнителни документи, поради което дължи обезщетение за забава считано от 31.05.2018г. върху цялата неизплатена главница до 28.06.2018г. и след тази дата върху неизплатената част.

По изложените съображения моли съдът да постанови решение, с което да осъди ответника да заплати процесните суми.

Ответникът „ОЗК Застраховане“ АД е депозирал отговор на исковата молба в срока по чл.131 от ГПК. Оспорва се предявените икове по основание и размер. Твърди, че не изпаднал в забава, тъй като не е получавал покана за доброволно изпълнение. При тотална щета застрахователят изпада в забава едва след представяне на доказателства за прекратяване на регистрацията на МПС по смисъла на чл.390, ал.2 от КЗ, а такива не са представени.

По изложените съображения моли съдът да отхвърли предявения иск.

При така очертаните предмет на предявения иск и въззивен контрол, въззивният съд при проверката си по реда на чл.269 от ГПК констатира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Въззивната жалба разгледана по същество се явява неоснователна, при прието за установено следното от фактическа и правна страна:

Няма спор досежно съществуването на валидно сключен за застраховка “Каско“ по застрахователна полица №002009020180084 със срок на действие от 21.02.2018г. по

отношение на лек автомобил л.а. "Субаро Форестер", собственост на ищеца между страните.

Настъпило е застрахователно събитие – ПТП на 04.05.2018г., като на 08.05.2018г. ищцата е уведомила застрахователя, настоящият въззивник.

С преводно нареждане от 28.06.2018г. на ищцата е заплатено само част от дължимото застрахователно обезщетение в размер на 3188.07лв.

С влязло в сила решение №402/04.02.2019г. по гр. дело №12218/2018г. описа на ВРС въззивникът е осъден да заплати допълнително сумата от 5889.28лв., застрахователно обезщетение, ведно със законната лихва считано от датата на подаване на исковата молба – 13.08.2018г., като е прието, че е налице тотална щета. Сборът на присъденото застрахователно обезщетение с платеното се равнява на 9077.35лв. /след приспадане на 225.60лв. за скрап и неплатените застрахователни премии/.

По отношение на дължимостта на законната лихва върху застрахователното обезщетение и началният момент, от който застрахователят би изпаднал в забава съществува изрична уредба в Кодекса на застраховането.

В чл. 497, ал.1 от КЗ е предвидено, че застрахователят дължи законната лихва за забава върху размера на застрахователното обезщетение, ако не го е определил и изплатил в срок считано от по-ранната от двете дати: 1. изтичането на срока от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, ал. 3 или изтичането на срока по чл. 496, ал. 1 освен в случаите, когато увреденото лице не е представило доказателства, поискани от застрахователя по реда на чл. 106, ал. 3. Втората хипотеза на определяне на срока касае плащането по задължителната застраховка „Гражданска отговорност“, следователно към настоящият случай би била приложима разпоредба на чл.497, ал.1, т.1 от КЗ.

Когато е налице хипотезата на тотална щета обаче следва да бъде съобразена и нормата на чл.309, ал.1 от КЗ. Същата предписва, че преди изплащане на обезщетение, определено като тотална щета на моторно превозно средство, регистрирано в Република България, застрахователят изисква от ползвателя на застрахователна услуга удостоверение от компетентните регистрационни органи за прекратяване на регистрацията на моторното превозно средство, в което е отбелязано, че прекратяването на регистрацията е поради настъпилата тотална щета.

Удостоверение за прекратяване на регистрацията на това основание е доказателство по смисъла на чл.106, ал.3 от КЗ, което означава, че след представянето му ще започне да тече срокът от 15 работни дни.

Основанието обаче за издаването на такова удостоверение, съгласно чл.18а, ал.2, т.1 от НАРЕДБА № I-45 от 24.03.2000г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства е изрично писмено уведомление от лицензиран застраховател до съответното звено "Пътна полиция" за взето решение за изплащане на тотална щета.

С подаването заявлението по чл.380, ал.1 от КЗ за заплащане на застрахователно обезщетение застрахователят е фактически е поканен да подаде и уведомление по реда на чл.18, ал.2, т.1 от наредбата при наличието на обективни факти за съществуването на тотална щета.

С отказа или бездействието на застрахователя да подаде такова уведомление за настъпила тотална щета следва да се приеме, че същият не е определил и изплатил пълното застрахователно обезщетение в сроковете по договора за застраховка или тези по чл.497 от КЗ. Противното тълкуване би означавало застрахователят да бъде освободен от последиците на собствената си забава, въпреки, че не съдейства за издаването на удостоверение за прекратяване на регистрацията поради наличие на тотална щета.

В случая в хода на съдебното дирене по гр. дело №12218/2018г. описа на ВРС е установено, че застрахователят въпреки възможностите за експертиза е приел необосновано, че не е налице тотална щета, поради което не е изпращал уведомление до съответните органи. Тук следва да се посочи, че тоталната щета не възниква със съдебното решение по определяне на застрахователното обезщетение. Тя е съществувала още към момента на уведомлението за настъпило застрахователното събитие.

Следователно с изтичането срок от 15 работни дни от последният оглед на 09.05.2018г. на увредения автомобил и при липса на други изискани документи по смисъла на чл.106, ал.3 от КЗ въззивникът е изпаднал в забава за изплащане на пълното застрахователно обезщетение в общ размер от 9077.35лв. и дължи обезщетение на основание чл.497, ал.1 от КЗ и чл.86, ал.1 от ЗЗД в размер на законната лихва за периода 31.05.2018г. до 28.06.2018г. Същото изчислено се равнява на 73.08лв.

След частичното заплащане на застрахователното обезщетение в размер на 3181.82лв., застрахователят дължи обезщетение за забава върху остатъчната главница в размер на 5889.28лв. за периода 29.06.2018г. до 12.08.2018г. /деня преди подаване на исковата молба/ или сумата от 73.62лв.

Изложеното обуславя крайният извод, че предявените частични искове по чл.497, ал.1 от КЗ, вр.чл.86, ал.1 от ЗЗД са основателни в пълните им предявени размери, като първоинстанционният акт постановил същият резултат следва да бъде потвърден.

По разноските.

Предвид изхода от спора и искането на въззиваемата страна за присъждане на разноски, такива следва да й бъдат присъдени в размер на 360.00лв., адвокатско възнаграждение на основание чл.78, ал.1 от ГПК.

Воден от изложените мотиви, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260345/08.02.2021г., постановено по гр.дело № 4301/2020г. на Варненския районен съд.

ОСЪЖДА „ОЗК Застраховане“ АД, ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Света София“ № 7 **ДА ЗАПЛАТИ** на СВ. СТ. Х., ЕГН *****, с адрес: гр. Варна, ул. „*****“ №13 сумата от **360.00лв. /триста шестдесет лева/**, представляваща сторени съдебно деловодни разноси за въззивна инстанция на основание чл.78, ал.1 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл.280, ал.3, т.1 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____